Okresní soud
Uherské Hradiště
Došlo 08 -02- 2002
Kolky
krát, počet při

42To 20/2002

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 4.2.2002 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Miroslava Dlouhého, a soudců JUDr. Hany Zoubkové a JUDr. Viléma Ravka o odvolání **státního zástupce** proti rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 29.11.2001, č.j. 2T 354/2001-155, **t a k t o:**

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 se **z r u š u j e** výrok o způsobu výkonu uloženého trestu odnětí svobody.

Podle § 259 odst. 3 věta první tr. řádu se **nově rozhoduje takto:**

Obžalovaný

Vladimír Z a v a d i l í k

nar. [redacted].1921 ve Zlámance, důchodce, trvale bytem Přerov, [redacted] se podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zákona zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody **do věznice s dozorem.**

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Vladimír Zavadilík uznán vinným tr. činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zákona, jehož se dopustil tím, že v přesně nezjištěné době v polovině ledna 1949 jako výkonný orgán oblastního úřadu STB Zlín se v případě vyšetřovaného Ladislava Dohnalíka účastnil jeho bití obuškem přes chodidla, nutil ho k mnoha dřepům a pouštěl mu do těla elektrický proud, aby ho přiměl k výpovědi, čímž poškozenému způsobil těžkou duševní poruchu v trvání 3 až 5 měsíců, hluboké krevní podlitiny a výrony v důsledku, kterých hrozila zástava srdeční činnosti, přičemž takovýto způsob výslechu byl hodnocen jako kruté týrání. Za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, který byl podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zákona podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let.

Proti tomuto rozsudku si řádně a včas podal odvolání státní zástupce a to pouze do výroku rozsudku, kterým byl podmíněně odložen trest odnětí svobody. Uložený trest státní zástupce považuje za nepřiměřeně mírný, má za to, že soud I. stupně přecenil polehčující okolnost, že obžalovaný nebyl dosud soudem trestán. Má za to, že soud dostatečně nezhodnotil přitěžující okolnosti. Dostatečně soud též nepřihlédl k následkům jaké týrání poškozeného pro něho mělo a navrhl, aby obžalovanému byl uložen trest jako nepodmíněný se zařazením do věznice s dozorem.

V souladu s ustanovením § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal soud zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu napadeného rozsudku a správvnost postupu řízení, které tomuto výroku předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Dle názoru odvolacího soudu soud I. stupně nepostupoval zcela důsledně a se vší požadovanou pečlivostí, pokud vážil druh

a výši trestu. Přitom zejména tato část odsuzujícího rozsudku je kusá a neadresná a nevystihuje všechny aspekty, které je soud povinen vážit při úvahách o druhu a výši trestu. Zcela správně soud uložil trest odnětí svobody, neboť trestní zákon v tomto ustanovení žádný jiný druh trestu neumožňuje. Dále dle názoru odvolacího soudu je třeba důsledně vážit jednotivé polehčující a přitěžující okolnosti alespoň tak, jak jsou příkladmo vyjmenovány v ustanovení § 33 a § 34 tr. zákona. Pokud by soud postupoval důsledně, musel by zjistit, že jedinou polehčující okolností, která obžalovaném svědčí, je tr. bezúhonnost ve smyslu § 33 písm. g tr. zákona. Na druhé straně obžalovanému nepřitěžuje celá plejáda jen příkladmo vyjmenovaných přitěžujících okolností.

Dle názoru soudu obžalovaný jednal takto ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky, využil něčí bezbrannosti a porušil zvláštní povinnosti tak, jak má na mysli ustanovení § 34 písm. a),c),e) tr. zákona,neboť tr. činu se dopustil v situaci, kdy jako vyšetřující osoba zneužil svého postavení a na druhé straně podřízeného postavení poškozené, který neměl žádnou možnost se jeho jednání bránit, přičemž takto postupoval jenom proto, že chtěl prokazatelně nemilou osobu, aby se nejen doznala k činu, který nespáchala, ale aby navíc i označila jiné neviné osoby jako spolupachatele.

V neprospěch obžalovaného svědčí i okolnost, že postupoval obzvlášť surovým způsobem ve smyslu § 34 písm. b) tr. zákona, neboť způsob násilí zejména používání el. proudu značně přesahuje typovou "surovost" násilného tr. činu.

Lze přisvědčit námitkám obhajoby, že délka doby, která uplynula od spáchání tr. činu výrazně oslabila stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného , smozřejmě též v souvislosti, že obžalovaný v této době nebyl soudem trestán. Dle názoru soudu však tuto polehčující okolnost nelze přeceňovat tak jak učinil nalézací soud, neboť je třeba připomenout, že po dobu 40 let společenské a politické poměry ve státě prakticky nedovolovaly obžalovaného postihnout. Na druhé straně přitěžující okolnosti během času nikterak nezeslábly, neboť poškozený a jeho rodina si nesou následky dodnes a nejen to. Nebezpečí takovýchto jednání, byť ne snad v takové míře nezaniklo a s ohledem na způsob provádění přípravného tr. řízení může hrozit i dodnes.

Poukaz obhajoby na vysoký věk a nevalný zdravotní stav obžalovaného dle názoru soudu není kritériem pro rozhodování soudu v této fázi řízení.

Dle názoru odvolacího soudu oslabení nebezpečnosti jednání obžalovaného dostalo výraz ve výši uloženého trestu, který byl uložen na samé spodní hranici sazby, která činí dva až osm let. Na druhé straně přitěžující okolnosti jsou natolik rozsáhlé a závažné, že odvolací soud dospěl k závěru, že je třeba, aby obžalovaný trest odnětí svobody vykonal.

Poněvadž obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, trest byl uložen za úmyslnný tr. čin a výše trestu nepřesáhla dva roky v souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. b) tr. zákona byl obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice s dozorem.

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný. Rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné.

Lze však proti němu podat **dovolání** (§ 265 odst. 1 a následující tr. řádu).O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR.

Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Nejvyšší soud o takovém podání nerozhoduje.

Dovolání se podává u Okresního soudu v Prostějově (Uherském Hradišti) u Městského soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265 odst. 2, o které se dovolání opírá.

Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Krajský soud v Brně
dne 4.2. 2002

Za správnost vyhotovení:
M. Ondráčková

KRAJSKÝ SOUD * 77 * V BRNĚ

Mgr. Miroslav Dlouhý v.r.
předseda senátu